

מעילה טז

משנה. כל הנבילות מצטרפין זו עם זו, וכל השקצים מצטרפין זה עם זה: מחלוקת לגבי המשנה - וכל השקצים מצטרפין זה עם זה

רב אסי	לוי	רב
טהורים לעצמן וטמאין לעצמן	אפילו לאכילה נמי מצטרפין	לא שנו אלא לענין טומאה, אבל לענין אכילה - טהורין בפני עצמן, וטמאים בפני עצמן
לא פליגא לא מצטרפים רק לאכילה	פליגא אדרב גם לטומאה לא מצטרפים	

קושי על רב אסי: מיתיבי: **מיתת פרה וחיי גמל - אין מצטרפין זה עם זה**, הא מיתת שניהם - מצטרפין, וקשיא לרב אסי!

תירוץ: אימא: הא חיי שניהם - מצטרפין, ומני - רבי יהודה היא, דאמר: אבר מן החי נוהג בטמאה. **קושי על התירוץ:** אבל מיתת שניהם מאי - לא מצטרפי, אי"כ מאי איריא דרהיט ותני **מיתת פרה וחיי גמל**, הא אפילו מיתת שניהם לא מצטרפי!

עוד קושי: ועוד, תניא: **חצי זית פרה בחייה וחצי זית גמל במיתתה - אין מצטרפין, אבל חצי זית מפרה וחצי זית מגמל, בין בחייה בין במיתתה - מצטרפין** קשיא רישא אסיפא! אלא לאו שמע מינה: מיתת שניהם - מצטרפין!

תירוץ: אמר לך רב אסי: האי תנא סבר איסור חל על איסור.

דיון בשיעור של איסור אכילת שרצים: אמר רב יהודה אמר רב: אכילת שרצים לוקה עליו בכזית, מאי טעמא - אכילה כתיב בהו.

קושי: והתני רבי יוסי בר ר' חנינא קמיה דרבי יוחנן: **והכבדתם כין הכהמה הטהורה וטמאה וכין העוף הטמא וטמא וזא תקצו את עפשותיכם ככהמה וכעוף וככל אשר תרמוש האמה אשר הכבדת' זכא וטמא, פתח הכתוב באכילה וסיים בטומאה, מה טומאה - בכעדשה, אף אכילה - בכעדשה** וקלסיה ר' יוחנן, וקשיא לדרב: **תירוץ:** לא קשיא,

רבי יוסי בר ר' חנינא	רב יהודה אמר רב
מה טומאה - בכעדשה, אף אכילה - בכעדשה	אכילת שרצים לוקה עליו בכזית
במיתתן	בחייהן

קושי: אמר ליה אביי: והא רב אמתניי קאי, ומתניי **כל השרצים** קתני - אפילו במיתתן **תירוץ:** אמר ליה רב יוסף: ההיא דיוקא, דילך הוא, רב - שמעתא בעלמא קאמר.

קושי בדברי ר' יוחנן: וקלסיה ר' יוחנן (ששיעור אכילת שרצים בכעדשה). מיתיבי: **האיברין אין להן שיעור, אפי' פחות מכזית נבלה ופחות מכעדשה מן השרץ - מטמאין** ואמר רבי יוחנן: אין לוקין עליהן (לאכילה) אלא בכזית! **תירוץ:** אמר רבא: במובדלין דבר הכתוב.

לוקין על אכילתם בכעדשה (מהפסוק)	לוקין על אכילתן בכזית
שמונה שרצים (שמטמאים במיתתם)	שרצים שאינם מטמאים

קושי: א"ל רב אדא בר אהבה לרבא: אלא מעתה, בהמה נמי - ליפליג בין מובדלת לשאינה מובדלת! **הטבלה על פי פירוש רש"י**

בהמות מובדלות - טהורות	בהמות שאינן מובדלות - טמאות
שיעור אכילה בכזית	שיעור אכילה בשיעור גדול יותר (כביצה)

תירוץ: אמר ליה: כי קא מקיש רחמנא - לבל תשקצו, אבל לשיעורין - לא.

